

De Leontopodio. CAP. CXXXI.

LEONTOPODION duorum digitorum herbula est, foliola habens arcta, robusta, quaternum ferè aut etiam ternum digitorum longitudine, hirsuta, quæque radiei proxima sunt lanatiora & subalbida: capitula in summis caulibus quasi perforata, in quibus flores nigri. Semen verò vsque ad eò spissa lanugine obuolutum est, vt agrè deprehendi possit. Radix subiacet parua: quam etiam tradunt amuleti ratione alligatam ad amatoria prodesse, tuberculâque discutere.

De Hippoglosso. CAP. CXXXII.

HIPPOGLOSSON pusillus est frutex, folia habens tenuis syluestris myrti figura, comamque spinosam, & in summo ceu ligulas secundum folia exeuntes. Coma caput dolentibus amuletum vtile creditur. Malagmatis radix expressusque succus admiscetur.

De Antirrhino. CAP. CXXXIII.

ANTIRRHINON siue anarrhinon, aliqui etiam lychnida syluestrem vocauerunt. Herba est caule foliisque anagallidi similis: floribus leucis, minoribus tamen, purpureis: idè etiam syluestris lychnis nominata est. Fructum verò gerit vituli narium similem, aspectu rufum. Traditur hæc amuleti instar ad alligata, malis medicamentis

Gg. j.

veneficiisq̄ue aduersari, iisq̄ue gratiam conciliare, qui ea cum oleo liliacco cyprinové peruncti fuerint.

De Catanance. CAP. CXXXIIII.

EX Catanances generibus vna folia habet longa ceu coronopi, radicem iunci modo prætenuem: capitula sena septenave, in quibus semen eruo simile. Arescens in terram curuatur, & se contrahit ad speciem vnguium milui exanimati. Altera mali parua magnitudinem explet, radice interim exigua oliua magnitudine, foliis quoque olea figura & colore, mollibus, diuisis ac per terram stratis: semine in virgulis minuto, multis foraminibus pertuso, ciceris figura, puniceo. Vtranque narrant nonnulli in amatoria expeti, Thessalisque mulieribus esse in vsu.

De Tripolio. CAP. CXXXV.

TRIPOLIUM in maritimis nascitur, vbi allidit vnda, vicissimque retrò commear: sed neque in mari, neque in sicco. Folia habet isatis, attamen crassiora: caulem palmarem & superna parte diuisum. Eius flos ter die colorem mutare perhibetur: ita vt manè candidus, meridie purpureus, vespere puniceus aspiciatur. Radix est alba, odorata, calidi gustus: quæ drachmis duabus in vino pota, aquas vnamque per aluum extrahit.

hit. Conciditur & in medicamenta quæ Alexipharmaca vocant.

De Adianto. CAP. CXXXVI.

ADIANTVM, aliis polytrichon, pūfilla gerit folia, coriandri similia, in extremo incisuris diuisa: virgulas verò è quibus ea prodeunt nigro colore nitentes, prætenues & palmum altas: at neque thyrsum, neque florem, neque semen profert: radix est superuacua. Herba decoctum epotum, suspensioſis & alioqui agrè spiritum ducentibus, felle suffulis, spleneticis & vrinæ difficultate laborantibus auxiliatur. Calculos quoque frangit, aluum sistit, & venenatorum morſibus resistit: contra stomachi fluxiones in vino bibitur: menstrua ciet, & que à puerperio purgamenta relinquuntur: sed & sanguinis reiectionem inhibet. Contra venenatorum morſus herba cruda illinitur: alopecias eadem densat, strumâsque dissipat. Ex lixiuio, furfures & manantia capitis vlcera detergendo exterit. Cum ladano autem ac myrtino & fusino, aut etiam œsypo ac vino, defluentes capillos cohibet atque confirmat: sed & affricum eius decoctum cum lixiuio & vino, idem præstat. Facit & gallinaceos & coturnices pugnaciores, in cibum eorum additum:

Gg ij.

circa ouilia quoque, pecorum vtilitatis gratia, plantatur. Carterum vmbrosis & palustribus locis & in parietibus aspergine humentibus, circaque fontes prouenit.

De Trichomane. CAP. CXXXVII.

TRICHOMANES, quod & nonnulli adiantum appellant, locis iisdem nascitur, filici simile, at longè exilius; foliis tenuibus, ordine vtrinque dispositis, lenticulæ similibus, aduersis inter se, in virgulis itidem tenuibus, splendentibus, nigricantibus, iisque acerbis. Eadem quæ & modò dictum adiantum præstare posse creditur.

De Xanthio. CAP. CXXXVIII.

XANTHIUM, alij phasganon, alij antithesion, alij chascanon, alij chceradolethron, [quasi strumarum perniciem] aliqui & aparinen vocant. Nascitur læto & pingui solo, itèmq; in paludibus exiccatis, caule cubitali, pingui, anguloso, & prodeuntibus ex eo alis compluribus: folia verò habet arriplicis, incisuras habentia, nasturtium odore imitantia: fructum teretem, grandis oliuæ instar, & platani pilularum modo spinosum, qui quidem contactu vestibus adhaerescit. Is antè collectus quàm perfectè siccescat, deinde tusus & fictili vase reconditus, flauos facit capillos: siquidem, cum visus exigit, eius sextarij semissem aqua tepida

repida diluas, moxque eo caput nitro antè
perfrictum illinas. Sunt & qui in vino tun-
dant, itaque assuerent. Caterùm fructus
commodè quoque œdematis imponitur.

De Ægilope, siue festuca.

CAP. CXXXIX.

AEGILOPS, herbula est folia tritici ha-
bens, sed molliora, & in summo capite
femina suis inclusa folliculis bina ternave
rubra, è quibus aristæ veluti capillaceæ ex-
eunt. Herba cum farina imposita, sanat ægi-
lopas, duritiâsq; discutit. Ad eadem succus
cum farina permixtus siccatusq; reconditur.

De Bromo. CAP. CXL.

BROMVS, herba est Ægilopi similis, exie-
catoriam vim habens. Quamobrem si
cum radicibus in aqua decoquatur ad ter-
tias, iurique colato per modus mellis admi-
sceatur, rursumque discoquatur dum mellis
crassitudo fiat, medicamentum parabitur;
quo quidem imbutum linteum & naribus
etiam per se inditum, ad graueolentia na-
rium vlcera erit efficax. Sunt qui tritam a-
loën addant, eodémque modo vtantur. Cæ-
terùm cum rosis siccis in vino decocta, gra-
uem oris halitum emendat.

De Glauce. CAP. CXLI.

GLAVX foliis cytiso aut lenticulæ simi-
lis est, quæ quidem supernè videntur.

Gg. iij.